

По-нататък Буе пише за злоупотребата на единъ французинъ, който е предавалъ наредъ нѣколко години на турското правителство шаеци, като ужъ фабрикувани въ Турция, когато въ сжщностъ тѣ били работени въ Франция. Отъ тукъ се виждатъ и опититъ на западнитъ индустренци да подправятъ Сливенскитъ сукна. Злоупотребата стигнала до ушитъ на турското правителство, но французина, следъ като направилъ добра сдѣлка, сполучилъ да избѣга отъ Турция. Тоя случай накаралъ тур. правителство щото Сливенскитъ сукна и аби да се щампиратъ съ особни правителствени цифри по начинъ мжченъ да се подправи върху чужди шаеци.

Буе посетилъ фабричнитъ заведения и пише, че главния майсторъ Dobiziletski (Добри Желѣзковъ) по-рано билъ занятъ съ сжщата индустрия въ Полша (?) и Русия. Построеното отъ правителството здание (тукъ въпроса е за зданието, което построилъ Добри Желѣзковъ по силата на договора му отъ 4-й февруарий 1836 г.) е продълговато четвъртито, на 2 етажъ, на всѣки отъ който има по 24 прозорци. Една стѣлба, вънъ отъ зданието, води за 1-я етажъ. Зданието е обградено съ каменна стена, която образува единъ дворъ, въ който се намира сжщо жилището на висшия работнишки персоналъ и други здания: ковачница (forge), желѣзарница (segrurerie), дърводѣлница, ливница (за топене на метали, les fonderies de fer), бояджийница (les teintureries) и зданието на механика (du mécanicien). Както всички нови турски постройки, тия здания сж здрави и варосани, а сжщо такава е и оградната стена. Тѣ правятъ добро впечатление, бидейки построени въ подножието на планината, надъ самия градъ (Slivné.)

„Въ дветѣ голѣми зали на главното здание има две машини за *влачене* на вълната, 12 тезгяха за сучене на вълната на тънко, 8 такива за сучене дебело и 8 за тъкане“.

„Едно голѣмо колело, движено чрезъ вода, туря въ движение машинитъ за *влачене* и отдѣля вълната за въртената. Тукъ работятъ 8 български работници и двама нѣмци изъ Моравия, безъ да смѣтаме тия въ отдѣлнитъ работилници за работене на шаека, между които сжщо има нѣмци. Обикновения мѣстенъ работникъ печели на месецъ 75 гроша, безъ да се храни или спи въ фабриката“ (ор. cit.)

Професоръ *Хохцетеръ*, който посетилъ Сливенъ презъ 1869 г., пише че тукъ едрата индустрия е застѣпена отъ една *имперска фабрика* за платове, която е едно внушително здание, разположено на високо въ северния край на града при Селишкото устие (Das sehr ansehnliche Fabriks gebäude ligt weithin sichtbar auf einer Anhöhe am nördlichen Ende der Stadt, unmittelbar vor dem Ausgange einer Selidsche Dere genannten Gebirgsschlucht).

Годишно фабриката изкарвала 100,000 тона синьо сукно и аба (Die Fabrik liefert hauptsächlich blaue Militärtücher,